

waid fästis temma pealiffustest mon-
ned ennese jure tulla, fellega sedda keik
woiks välja räkitama mis selle asja
pårrast tarvis olli. Qui need tullid,
ollid nemmad viis påwad temma jures
leris, ja se selletati keik nenda årra,
tuida se piddi ülema. Senniks läkki-
tas meie Weldmarsal Kraatv Kuman-
sow Turfidele monned mona wanfrid le-
risse et nemmad súa said, sest neil ei ol-
nud ennam ühtegit. Agga sepärrast et-
isma Turfide Wallitseja teadmatta üh-
tegi kindel rahho ei woind tehtama,
piddi suur Witsür Konstantinopoli lin-
na läkitama viima Reisrise sedda teä-
dä andma. Ge fäst, sedda siina läk-
kitasi, piddi meie üllema Kinrali käest
pasporti rõötma sest et ta muido Kinrali
Kamenskoi wåe jurest ei woind läbbi
peästa. Ühhetsateistkümnemal påval-
leikusse - kuul sai se fäst siina, ja sedda
wist

wist olli Witsür omma sure Herrale tie-
jotanud: Selle wåhhe rahwaga, mis
mul roel ülle on, ollen ma mo leris
wennelastest ümberpiratud, ja Finn-
pandud et ma ei peäse ennam nende käest
årra. Pedlegi ei olle meil ennam moon
ühtegi, ei lõöd, ei püssi rohhi, egga
muud mis sba tarvis prugitakse. Nem-
mad keelwad keik mo jure tullemast, ja
nenda ma ollen hopis mahhajdetud. Ma
pean omma soldatidega üksi sest ellama,
mis waenlased armo polest mulle läkki-
tawad. Mo ello ja keik, mis meil on,
on nüüd meie årratvoitja käes. Se-
pärrast ep olle ma mitte tohtnud neist
agga wahhe ja seisö aega palluda, waid
hådda on mind käsknud rahho pärrast
palluda, ja keik nende holeks jáita kui-
dawisi nende mele pärrast olli mulle
sedda anda. Mo kohhus on sellepärrast
mo aulisse sure Wallitsejale ja neile tes-
teie